

Parashat Bamidbar **Lessons from the Census** **Rabbi Shai Finkelstein**

במדבר פרק א פסוק א-ד

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִיית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אָבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגָּלְתָם: מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יֵצֵא צֶבֶא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתֵם אֹתָהּ וְאַהֲרֹן:

וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אָבֹתָיו הוּא:

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת במדבר סימן ו

במדבר סיני - למה במדבר סיני אלא כל מי שאינו עושה עצמו הפקר במדבר אינו יכול לקנות את התורה לכך נאמר במדבר סיני.

רש"י פרק א פסוק א

מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה, כשיצאו ממצרים מנאן, וכשנפלו בעגל מנאן לידע מנין הנותרים. כשבא להשרות שכינתו עליהן מנאן. באחד בניסן הוקם המשכן, ובאחד באייר מנאם.

חזקוני פרק א פסוק ג

מבן עשרים שנה ומעלה לפי שבאותו זמן ראויים לצאת ולבא בצבא המלחמה. החומש הרביעי חוזר עתה אל המציאות הלאומית, והרי הוא מראה לנו את ישראל כמות שהוא; הוא מציג לפנינו את האומה הממשית - ביחסה אל חזון ייעודה, כפי שצוייר בחומש השלישי. בתחילת הספר מונים את האומה כ"עדה", המאוחדת על ידי ייעודה המשותף; ומונים באומה את כל חבריה העצמאיים, אחד אחד. כך תחדור ההכרה אל לב נציגי הציבור, שהכלל איננו רעיון גרידא, אלא הוא קיים רק בכלליות הממשית של כל חבריו; וכך יכיר גם כל יחיד, שהוא חבר חשוב של הכלל, המצטרף עמו למנין; והתפקיד המוטל על כולם זקוק לנאמנותו של כל יחיד ולמסירותו לייעוד המשותף.

רש"ר הירש פרק א פסוק א

במדבר סיני. מקום המנין הוא המדבר. ומכאן, שאותו "מפקד אוכלוסין" לא בא לשרת מטרות כלכליות או מדיניות; שהרי אין לאלה כל עניין במדבר. אלא התוספת "סיני" באהל מועד מורה, שמפקד זה מוקדש לתורה; היא התורה, שניתנה בסיני, ואשר אהל מועד הוא המקום לקבלת עול מצוותיה. בסיני ניתנה תורה; ועדות התורה שהוחזרה לישראל - כאות שנטהרו מחטא העגל - מצאה את מקומה האידיאלי באחד בניסן; ואילו באחד לחדש השני נמנו כל השבטים, המשפחות והגברים למען התורה הזאת; מכאן ואילך יתקבצו ויחננו מסביב לתורה - כשומריה וכמקיימיה.

Rebbe 1:1

The silent desolation of the desert is a metaphor for the lack of Divine revelation in creation. Yet, despite its spiritual silence, in the mute world can indeed be taught to express the Divinity hidden within it. The Jewish people are uniquely suited to this task; by studying the Torah and observing the commandments we can unveil the Divine purpose and potential behind every aspect of reality.

Rebbe 1: 2

In this census, the fact that each Jew counted for one- neither more nor less- indicates that every is equally dear to God, as an individual. Every Jew possesses this invaluable worth by virtue of his or her unique soul-essence. By virtue of this essence which the simplest Jew possess no less than did Moses, all Jews are all equally God's children. When we recognize this, we too will cherish and never dismiss or overlook any Jew.

Rebbe 1:2

The idiom the Torah uses for “take the census” is “raise the heads”. Since the purpose of the census was to conscript us for the task of battling the desolation of the spiritual desert, this indicates that in order to overcome this enemy, we must always feel above it.

Rav on Chumash 1:2

The words *בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת* suggest an intimate relationship with every individual. God commanded Moses to call each man by name, because each individual possesses something unique. To be an effective rebbe, Moses had to know each person as an individual with his own background and life experience.